

[Ministeren for Søfart og Fiskeri.]
ning af danske Fiskeriprodukter eventuelt kan finde Sted. Lovforslaget giver en Bemyndigelse til, at der kan ansættes indtil to Fiskerikonsulenter. Men det er meget vigtigt, at man faar de rette Personer. Det er derfor aldeles ikke Hensigten uden Hensyn til personlige Kvalifikationer at ansætte just to. Det er meget sandsynligt, man begynder med en, hvis man kan finde en kvalificeret Mand, og derefter bygger videre paa de Erfaringer, der saaledes indvindes. Men det er unægtelig et meget stort Omraade, der skal bearbejdes, og det bliver derfor utvivlsomt nødvendigt paa et eller andet Stadium at naa i alt Fald til de to Fiskerikonsulenter, der er Tale om.

Det foreslaas dernæst at tilvejebringe et fiskeriøkonomisk Laboratorium med Sæde i København. Det skal naturligvis samarbejde med den biologiske Station, der foretager de videnskabelige Fiskeriundersøgelser. Men den Institution, her foreslaas, skulde i særlig Grad have Opmærksomheden henvendt paa praktiske Foranstaltninger, der kan tjene til Støtte for Fiskeriet. Der er ingen Tvivl om, at med Hensyn til Fiskens Anvendelse har vi i alt for høj Grad været ligegyldige med mange Dele. Det Løsen er jo blevet raadende nu indenfor Produktionen, at der ikke maa foregaa noget Spild, og der er utvivlsomt væsentlige Sider af Fiskerierhvervet, der kan udnyttes bedre, naar man anvender de forskellige Dele, der hidtil har været betragtet som Affald. Baade ved Olieudvinding og ved Fremstilling af Gødningsstoffer og Foderstoffer er der paa dette Omraade Muligheder, som det gælder om at udnytte, og der trænges til et saadant Laboratorium, for at man kan faa disse Muligheder udnyttet paa rette Maade. Man har ment, at dette Laboratorium af praktiske Hensyn bør knyttes til et andet, bestaaende Institut, som i særlig Grad har Erhvervsinteresser under Behandling i Øjeblikket og derfor nemt kommer i Forbindelse og Kontakt med det praktiske Erhvervsliv.

Det tredje Led i Lovforslaget gaar endelig ud paa at stille en Sum af 40 000 Kr. til Raadighed til Propaganda for Afsætning af Fisk. Det er ikke ubekendt, at andre Lande i stor Udstrækning har iværk-

sat en storstilet Propaganda for Spisning af Fisk, og der er ingen Tvivl om, at vi ogsaa maa tage Del heri, hvis det skal lykkes at fremme den Udvikling af Erhvervet, som er i høj Grad ønskelig, og som ikke mindst er ønskelig af nationaløkonomiske Grunde og af Beskæftigelseshensyn. Det er en Selvfølge, at vi i et Land som Danmark maa have betydelige Muligheder for at udvikle denne Erhvervsgren. Naar vi ser paa, hvad der er udrettet i Norge, i Sverige, i Nordtyskland og i England, kan der ikke være Tvivl om, at Danmark har en Beliggenhed og Muligheder, som gør det rimeligt, at vi stræber efter at naa op i Række med disse Lande, der i saa stor Udstrækning har vidst at udnytte de Muligheder, de havde paa Søen.

Hvad der her foreslaas, er ikke store og voldsomme Forandringer. Der er heller slet ikke Tale om, at man tilsigter at omdanne eller kuldkaste det gamle Fiskeri, tværtimod, det skulde være Formaalet med disse Lovforanstaltninger at understøtte det gamle Fiskeri og forøge dets Afsætningsmuligheder og Udbytte. Jeg beder om at faa dette Lovforslag opfattet som et lille Forsøg paa at underbygge og fremhjelpe et Erhverv, som er ret lille, og som ikke har haft nogen større Tilgang gennem adskillige Aar, men som utvivlsomt, udviklet og understøttet paa den her nævnte Maade, vil kunne komme til at beskæftige en betydelig større Del af Befolkningen end hidtil og tjene den almindelige nationale Interesse. Jeg tør ikke paastaa, at Loven øjeblikkelig vil medføre meget store Resultater, men jeg nærer paa den anden Side den Overbevisning, at vi ved en saadan lempelig Fremgangsmaade vil være i Stand til at øve Indflydelse paa en Udvikling, der i alle Henseender maa anses for at være nyttig og fremmende for det Ønske, vi alle har om at faa beskæftiget dansk Ungdom fremfor at se den gaa uden Beskæftigelse.

Lovforslaget har vundet almindelig Tilslutning i det andet høje Ting, og jeg skal tillade mig at anbefale det til velvillig Behandling ogsaa her i Landstinget.

M. C. Jensen: Det er et gammelt Krav fra Fiskerierhvervet, der her synes at skulle blive imødekommet, og jeg vil sige, at fra Fiskerierhvervets Side kan vi ikke